

[Ladefoged.]

kræves, ender det som regel med kravet om et rådighedsbeløb til kørsel og til fremskaffelse af undervisningsmateriel m. m. samt til instruktionsvirksomhed.

Da jeg ikke selv er tilstrækkeligt inde i disse forhold til at kunne stille et forslag til afhjælpning af vanskelighederne, men nok er i stand til at se, at vanskelighederne er store, vil jeg bede den højtærede forsvarsminister om at finde en udvej, der kan give disse mennesker et lysere syn på fremtiden. Der må vel kunne findes en mere ligelig fordeling af de midler, der stilles til rådighed for at løse problemerne, som er meget forskellige fra kompagni til kompagni. Mange befalingsmænd ser med største alvor på det forhold, at de har fået en hel del mennesker til at indtræde i hjemmeværnet og så i dag ikke er i stand til at give dem den fornødne uddannelse hurtigt nok, og der må vi træde til og hjælpe, det tror jeg alle er enige i.

For Sønderjyllands vedkommende gør der sig specielle forhold gældende, og det må erkendes, at tilslutningen til hjemmeværnet er altfor ringe navnlig i den sydlige del. Det er en meget realitetsbetonet befolkning dernede, som af bitter erfaring ved, hvad grundig uddannelse betyder. Det er min opfattelse, at sagen i Sønderjylland står og falder med fremskaffelse af flere instruktører, der er i stand til at give en effektiv uddannelse.

Jeg vil også gerne pege på, at der til øerne i Kattegat må tages særlige hensyn. Deres afsides beliggenhed skaber et forbindelsesproblem, som endnu står uløst. Øboerne mener, og med rette, at et enkelt telefonkabel er en usikker forbindelse i en given situation. Men hjemmeværnet råder på nuværende tidspunkt ikke over radiomateriel, der er i stand til at skaffe fornøden kontakt mellem øerne og Jylland.

Der er her tale om et bevillingsspørgsmål, men det er måske noget af det her påpegede, som den højtærede minister har haft i tankerne, da han ved lovforslagets udarbejdelse rejste kravet om en forhøjelse af bevillingerne fra 12 til 20 mill. kr.

Taget som helhed må det siges, at der overalt hersker stor interesse for sagens løsning, og at der indenfor hjemmeværnet med forventning ses hen til et heldigt resultat af dette lovforslag. Selv i egne, hvor man tidligere har været skeptisk indstillet overfor forsvarstanken, går man nu ind for hjemmeværnet med lyst og interesse.

Må jeg til slut have lov at gøre nogle bemærkninger om forholdet mellem skytte-

foreningerne og hjemmeværnet. Fra begge sider hersker der god vilje til et samarbejde, hvad der blandt andet har manifesteret sig i, at mange hjemmeværnsfolk har meldt sig ind i skytteforeningerne og omvendt, og der forhandles stadigvæk om de forhold. Derved er der opnået en heldig vekselvirkning. Skytterne kan rent skydemæssigt være til stor nytte for hjemmeværnet som — ja, vi kan godt sige en slags instruktører, men navnlig gennem deres skydefærdighed kan de virke som et gavnligt forbillede ved uddannelse til friskytter. Omvendt kan hjemmeværnsfolk ved deres medlemskab i skytteforeningerne bringe nyt blod ind i foreningerne og selv få lejlighed til mere træning og opnåelse af øget sikkerhed på øje og hånd. Men helt tilfredsstillende er stillingen alligevel ikke, og problemet „skytte i hjemmeværnet“ eksisterer stadig. Jeg håber, det må blive løst.

En fremtrædende officer og skytte har beskæftiget sig en del med sagen og er kommet til et resultat, som jeg vil forbeholde mig at drage frem i det folketingsudvalg, der kommer til at arbejde med lovforslaget. Men allerede nu kan jeg røbe, hvad forslaget drejer sig om: de skytter, som ønsker det, indtræder i hjemmeværnet som friskytter med 24 timers uddannelse. Herunder må skytten lære, hvad der er nødvendigt for ham at kunne, for at han kan komme frem i terrænet mod et bestemt mål, uden at han selv bliver set. Selvfølgelig kan sådan en aldrende skytte ikke stilles om, således at han kan tåle de strabadser, som den almindelige hjemmeværnsmand kommer ud for; men der vil altid kunne være opgaver for ham, således at han som fin skytte kan gå frem imod et mål, der måtte være udpeget for ham.

Friskytterne indgår ikke i de nugældende normeringer for hjemmeværnet, men tilsluttes kompagniet som en særlig styrke, der indgår i kompagniets kommandogruppe, hvorfra de, når opgaverne melder sig, kan fordeles efter behov til delinger eller grupper, alt efter situationen. Det er muligt, at man kan finde frem til en løsning, der er bedre, når problemet tages op til nærmere overvejelse. Jeg beder derfor de ærede medlemmer om allerede nu at tænke over den situation, vi kan komme i ved et eventuelt angreb, hvor skytterne efter lovens bestemmelse kan have et gevær, og de tillige har den fornødne vilje til at komme landets forsvaret til hjælp, men mangler den nødvendige lovhjælp, fordi de ikke har uniform.

Må jeg slutte med at tilsige mit partis støtte til gennemførelse af det foreliggende